

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/312/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313211204
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5313211204.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci navrhovateľky T. W., M.. XX. X. XXXX, Q. A., A. Č.. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisárik, s. r. o., Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849 proti L. A., T. XXX, XXX XX A., I.: XX XXX XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Varmus, s. r. o., Palárikova 83, 022 01 Čadca, Ičo: 36 863 203 ako opatrovníkovi domnelého otca F. K., M.. X. X. XXXX J. S. R. XX. X. XXXX, M. Q. XXX XX A., P. Č.. XXX za účasti maloletého Q. W., M.. XX. X. XXXX, Q. XXX XX A., A. Č.. XXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca v konaní o určenie otcovstva takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že nebohý F. K., D.. K., M.. X. X. XXXX a zomrelý dňa XX. X. XXXX je o t c o m maloletého Q. W., M.. XX. X. XXXX z matky T. W., D.. W., M.. XX. X. XXXX.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený dňa 23. 10. 2013, sa navrhovateľka domáha určenia otcovstva tohto času už zomrelého F. K., M.. X. X. XXXX J. S. R. XX. X. XXXX k maloletému Q. W., M.. XX. X. XXXX z matky T. W., M.. XX. X. XXXX na tom skutkovom základe, že navrhovateľka mala mimomanželský pomer s nebohým F. K.. Z tohto nemanželského pomeru navrhovateľky s nebohým F. K. pochádza maloletý syn Q. W., M.. XX. X. XXXX. Navrhovateľka žila s nebohým F. K. v spoločnej domácnosti od marca 2012 až do jeho smrti. Nebohý F. K. zomrel dňa XX. X. XXXX v Banskej Bystrici. O tom, že nebohý F. K. je otcom maloletého Q. W. svedčia spoločné fotografie, ako aj sms komunikácia medzi navrhovateľkou a nebohým F. K.. Navrhovateľka sa v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa intímne stýkala iba s nebohým F. K., ktorý sa po narodení maloletého Q. W. B. svojmu otcovstvu verejne priznával ako hrdý otec. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhovateľka považuje za otca maloletého dieťaťa nebohého F. K.. Keďže však nebohý F. K. ako osoba, ktorej svedčí tretia zákonná domnienka otcovstva zomrel, je potrebné, aby otcovstvo bolo určené rozhodnutím súdu. Nebohý F. K. bol spopolnený, preto na účely testov DNA pre určenie otcovstva prichádzajú do úvahy jeho rodičia.

2. Právna zástupkyňa L. A. ako opatrovníka domnelého otca uviedla, že L. A. súhlasí, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Kolízny opatrovník termín pojednávania prevzal dňa 10. 1. 2018. Dňa 15. 2. 2018 elektronicky súdu oznámil svoje ospravedlnenie. Odporučil rozhodnúť v zmysle záverov znaleckého posudku. Súhlasil, aby pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto konal a rozhodol v neprítomnosti L. A. ako opatrovníka domnelého otca a v neprítomnosti kolízneho opatrovníka.

3. Vykonaným dokazovaním, a to výsluchom navrhovateľky, svedeckými výpoveďami svedkov G. B., T. K., U. K., C. K., T. J. C.G., D. A., T. W., C. W., J. L., U. L., F. L.. Ľ. L., T. U., výpoveďou súdneho znalca R.. I.. D. Ž., U., znaleckým posudkom číslo 29/2017, ako aj oboznámením s listinnými

dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, najmä podaného návrhu, rodného listu maloletého dieťaťa, predložených sms správ, fotografií, pripojeným spisom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 10 C 553/2012 mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

4. Navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu i dôvodoch v ňom uvedených. Uviedla, že so zomrelým F. K. sa zoznámili v roku 1996 pri jednom zákroku. Do roku 2000 sa iba zdravili. Konkrétne ich zoznámil brat zomrelého, s ktorým chodila a s ktorým sa rozišla. S T. K. sa rozišla približne v septembri 2001. V čase, kedy nadviazala vzťah s F., už vo vzťahu s T. nebola. So zomrelým F. K. sa intenzívne začali stretávať od októbra - novembra 2003. Mala vtedy v Č. prenajatý byt a zomrelý F. K. chodieval za ňou do toho bytu. Chodieval za ňou aj do práce. Intímne spolu začali žiť od roku 2003. Počas tohto obdobia iný vzťah s iným mužom nemala. Počas celého tohto obdobia intímne žila iba so zomrelým. Ďalej uviedla, že zomrelý F. K. bol z tehotenstva spočiatku nadšený, potom sa asi zľakol rodiny, začal sa jej strániť, resp. správal sa tak, akoby nevedel, čo má robiť. Porodila predčasne. V piatok 13. 6. mu poslala sms, na ktorú F. K. zareagoval tak „Prečo si mi nepovedala, kedy je termín pôrodu, či je to dievčatko alebo je to chlapec.“ V pondelok večer prišiel za ňou do nemocnice. Od utorka jej začala prezvárať jeho manželka. F.D. K. sa potom ozval až ku koncu týždňa, pýtal sa, ako sa majú, či nie je nejaký problém. V sobotu ju pustili domov. V nedeľu mu volala. Telefón jej nedvihal, preto mu poslala sms, že potrebuje vybaviť rodný list pre dieťa. Zomrelý F. K. ju vtedy odignoroval. Preto mu napísala, že maloletý bude mať aspoň jej priezvisko. Na matrike sa jej pýtali na otca, ale odpovedala, že ho nevedie. Teraz vie, že urobila obrovskú chybu. F. K. mala skutočne rada a chcela mu dokázať, keď ich vtedy odmietol, že to dokáže aj sama. Zomrelý F. K. mal tiež nedospelé deti, bál sa, že sa deťom budú iné deti vysmievať, že majú nevlastného brata. Aj preto sa rozhodla, že mu nebude komplikovať život, že to zvládne sama.

5. Ďalej navrhovateľka uviedla, že s F. K. občas komunikovali. Poslala mu nejaké fotky. On písal, že sa bojí, že ho to zlomí a ako bude reagovať. Zaujímalo sa aj o to, ako sa má malý, o toto sa zaujímal iba sms správami. Až 24. 10. 2008 ich z ničoho nič navštívil. Dopredu jej vedieť nedal. Chcel iba vidieť malého. Odvtedy ich začal nepravidelne navštevovať. Tiež sa pýtal, či ich má finančne podporovať, čo odmietla. Preto ich podporoval vecami. Dal im robot, tyčový mixér, odšťavovač. V decembri 2008 doniesol sedačku a chodítko. Otcovstvo neriešila. Bola v tom, že kým malý pôjde do školy, dajú to do poriadku. Rodný list aj otcovstvo riešili asi trikrát. Keď syna dávala zapisovať do škôlky, zomrelému F. K. ukázala rodný list dieťaťa s tým, že otec tam nie je uvedený, až sa dá zapísať. Zomrelý F. K. si stanovil iba jednu podmienku, a to aby mal maloletý priezvisko po ňom. S týmto ona nesúhlasila, pretože maloletý by bol zapísaný ako K., rodený W.. Pokiaľ to nebol zomrelý F. K. schopný urobiť, keď sa malý narodil, prečo by sa to malo robiť tak teraz. Naposledy sa k určeniu otcovstva a k priezvisku dieťaťa pohádali v apríli 2012, pretože zomrelý F. K. jej vždy dal podmienku, že jeho dieťa bude K.. Potom to neriešila a v septembri F. K. zomrel. Tiež uviedla, že v marci roku 2012, keď zomrelý F. K. dostaval rodinný dom, aby sa mohla jeho rodina presťahovať do tohto domu, tak sa nasťahoval k nej na adresu trvalého pobytu. Vedeli o tom jej sestra, synovec, neter a mama. Boli spolu navštíviť aj jej sestru v Prahe. V apríli, resp. v máji 2012 sa stretol aj s krstnými rodičmi maloletého dieťaťa. S týmito sa stretol asi dvakrát. S krstnými rodičmi maloletého dieťaťa zomrelého F. K. zoznámila, povedala im, že je to Q. otec. Druhýkrát sa stretli na Q. narodeninách. Rodina F. K. mala o maloletom vedomosť, aj manželka a synovia.

6. Svedkyňa G. B. uviedla, že navrhovateľka je jej kolegyňou a jej dcéra J. L. je krstnou mamou maloletého Q. W.. Ďalej svedkyňa uviedla, že nebohý F. K. chodieval za navrhovateľkou do práce asi pred 7-8 rokmi. Bolo to pred narodením maloletého Q.. Tiež pred dvoma rokmi boli navštíviť maloletého Q. ona s dcérou Q. J. S. U.. Bol tam vtedy aj tohto času už zomrelý F. K.. Dcéra Q. P. U. ho nepoznala a navrhovateľka im ho predstavila ako otca maloletého. Druhýkrát, keď boli maloletého Q. navštíviť, mal štyri roky. Boli za ním doma a tiež tam bol zomrelý F. K. prítomný. Maloletý sa k F. K. správal ako k otcovi. Volal ho tatík. K fotografiám predloženým navrhovateľkou svedkyňa uviedla, že je na nich tohto času už zomrelý F. K. a maloletý Q. a je to u navrhovateľky doma.

7. Svedkyňa T. K., manželka zomrelého F.D. K., uviedla, že navrhovateľku pozná. Chodila s jej švagrom T. K.. Chodievali ku nim na návštevu. K vzťahu navrhovateľky, maloletého Q. a jej tohto času už zomrelého manžela uviedla, že sa vyjadriť nevie. Maloletého Q. F. idela, keď ju navrhovateľka po smrti jej manžela kontaktovala. V roku 2012 sa s manželom pohádali, pretože sa jej dostalo do uší, že manžel má vzťah s navrhovateľkou. Bolo to v máji 2012. Manžel jej nepovedal, že má dieťa, tvrdil jej, že to nie je pravda. Svedkyňa potvrdila, že na navrhovateľkou predložených fotografiách sa nachádza jej manžel.

8. Svedok U. K., syn zomrelého F. K. uviedol, že maloletého Q. videl až po smrti otca. Vtedy sa náhodne stretli s navrhovateľkou v meste. Otec navrhovateľku, ani maloletého Q. pred nimi nespomínal, ani sa s maloletým Q. za života otca nestretli. Maloletého určite nebol strážiť. Navrhovateľku poznal iba z videnia. Chodila s jeho strýkom T. K.. So strýkom chodila asi 10 -12 rokov dozadu. O vzťah rodičov sa nezaujímal. Boli tam aj hádky a bolo aj dobre.

9. Svedok C. K., syn zomrelého F. K.B. uviedol, že po smrti otca navrhovateľku raz kontaktoval. Bolo to z dôvodu, že ho jeho rodina poprosila, aby navrhovateľka nechodila na pohreb, pretože babka L. K. je stará pani, aby sa na tomto pohrebe nezospala. Vo vzťahu k otázke súdu, čo bolo dôvodom, aby navrhovateľka na pohreb nechodila, svedok uviedol, že kedysi sa vravelo, že tatko mal nejaký vzťah, ale otec mal harmonický vzťah s jeho mamou. K navrhovateľke, maloletému Q. W. a jeho otcovi sa vyjadriť nevie. Maloletého Q. nevidel. O maloletom Q. mu otec nehovoril. K telefónu predloženému navrhovateľkou, ku ktorému uvádzala, že je to telefón F. K., ktorý jej ho dal, lebo je na ňom wifi, svedok uviedol, že tento telefón v živote nevidel. O žiadnom dieťati nevedel a nemohol by ho ani učiť thajský box, pretože nie je tréner. Svedok potvrdil, že na fotografiách predložených navrhovateľkou je jeho otec.

10. Svedkyňa T. J. C. uviedla, že s navrhovateľkou je v pracovnom, kolegiálnom i kamarátskom vzťahu. F. K. poznala iba z práce. Nevedela, že bol ženatý a mal deti. Dozvedela sa to asi posledný rok. V čase pred narodením maloletého Q., stretávala navrhovateľku s tohto času už zomrelým F. K., ako ju odprevádzal do práce. Dal jej pusku na líce. Tiež opakovane počas obedňajších prestávok ich spolu vidala. Vidávala ich pri dôvernejších rozhovoroch, preto mala pocit, že ide medzi nimi o bližší partnerský vzťah, či boli medzi nimi aj nejaké intímne vzťahy, to nevie. Svedkyňa tiež uviedla, že v kancelárii navrhovateľky je fotografia zomrelého F. K. spolu s maloletým Q.. Maloletý Q. W.ovoril, že je to jeho tatik. Stále o ňom hovorieval ako o svojom tatikovi. Preto nepochybovala o zomrelom F. K., že je otcom maloletého Q.. Medzi maloletým Q. a tohto času už zomrelým F. K. je neuveriteľná podoba. Preto, hoci im navrhovateľka nehovorila, kto je otcom, konštatovali s niektorými kolegyňami, že sa maloletý na zomrelého F. K. podobá. Vie, že asi rok pred smrťou F. K., tento čoraz častejšie ku nim do práce za navrhovateľkou chodieval. Niekedy jej aj brával nákupy, tak mala pocit, že tvorili spolu pár. Pamätá si na okolnosť, keď F. K. zomrel. Mali vtedy služobnú pohotovosť. Celý piatok až do večerných hodín boli v práci. Bol tam s nimi aj maloletý Q., pretože navrhovateľka ho nemala kam dať. Navrhovateľka hovorila, že F. nie je doma, že niečo má. Na druhý deň sa dozvedela, že F. K. zomrel. Zavolała navrhovateľke, že sa túto okolnosť dozvedela a či jej môže nejako pomôcť. Navrhovateľka bola psychicky zrútená. Niekoľko dní spolu preplakali. Navrhovateľka jej hovorila, že s tohto času už zomrelým F. K. spolu žijú už dlhšiu dobu a že sa dohodli, že naďalej budú spolu žiť a budú spolu vychovávať maloletého Q.. Smrť F. K. navrhovateľku veľmi zasiahla.

11. Svedok D. A. uviedol, že navrhovateľku pozná, videli sa asi dva alebo trikrát a so zomrelým F. K. boli kolegovia. Tohto času už zomrelý F. K. mu hovoril, že sú s navrhovateľkou priatelia. Tiež ho niekoľkokrát, keď skončili v práci, viezol k navrhovateľke. F. K. mu uviedol, že navrhovateľkin syn je aj jeho synom. F. K. mu sám chlapca ukázal a povedal, že je to jeho syn. Ako ho chlapec oslovoval, si nepamätá, ale objal ho a dal mu pusku. Malý k nemu bežal. F. K. mu tiež spomínal, že údajne o tom rodina vedieť mala a spomínal mu, že aj mladší syn ich mal navštevovať, ale či tam chodili, nevie.

12. Svedkyňa T. W., sestra navrhovateľky uviedla, že tohto času už zomrelý F. K. bol s navrhovateľkou spolu veľmi dlho, minimálne 10 rokov pred jeho smrťou. Keď sa maloletý Q. narodil, tohto času už zomrelý F. K. sa tým netajil. Chodil za ním a sám uvádzal, že starší synovia ho už nepotrebujú. F. K. mal maloletého Q., ktorý za ním stále chodil tatik, tatik, ako svojho miláčika. F. K. bol u nich. Domov chodieval iba za tým účelom, aby urobil dom pre manželku, aby to mala ako bolestné, keď začne žiť s navrhovateľkou. V tom lete, kedy zomrel, bol v podstate u nich už nast'ahovaný natrvalo. S navrhovateľkou bývajú v tom istom dome, teda navrhovateľka, mama, maloletý Q. a už tohto času zomrelý F. K. bývali na prízemí a ona na poschodí, takže boli spolu stále. Synovia F. K. C. J. U. boli u nich. Boli tam viackrát. Maloletý Q. stále chodil, že má C. J. U.. Zomrelý F. a maloletý Q. na sebe lipili. Stačilo, aby F. prišiel domov a už sa spolu stískali, hrali sa spolu, mali spolu jedničkový vzťah. Svedkyňa potvrdila, že na fotografiách je tohto času už zomrelý F.D. K., maloletý Q. a navrhovateľka a je to u nich doma.

13. Svedkyňa C. W., príbuzná navrhovateľky, uviedla, že navrhovateľka, maloletý Q. a zomrelý F. K. u nich bývali. Navrhovateľka u nich bývala odjakživa a zomrelý F. sa ku nim príst'ahoval. Po tom, ako

sa narodil maloletý Q., začal ku nim chodiť častejšie. Zomrelý F. K. sa správal k navrhovateľke i maloletému Q. pekne. Videla, že Q. nosieval hračky. Aj im pomáhal, keď prerábali kúpeľňu. Maloletý Q. oslovoval tohto času už zomrelého F. D. K. tatík. F. voči tomu nenamietal. Maloletého oslovoval Q. F. K. k nim priviedol aj svojich synov U. J. C.. U. ich pozval aj na zmrzlinu, keď sa stretli spolu na pošte. Maloletému Q. kúpil koláč, a keď dojedol, kúpil mu ďalší. Išiel ich odprevadiť k autu a na požiadanie navrhovateľky dal aj maloletému Q. pusu. Vypýtal si aj telefónne číslo navrhovateľky a hovoril, že sa musí u nich zastaviť. Toto bolo po smrti zomrelého F. K.. Svedkyňa potvrdila, že na navrhovateľkou predložených fotografiách je navrhovateľka, maloletý Q. a tohto času už zomrelý F. K..

14. Svedkyňa J. L. uviedla, že sú s navrhovateľkou kamarátky a maloletému Q. je krstnou mamou. So zomrelým F. K. I. nie je v žiadnom vzťahu. Prvýkrát zomrelého F. K. spoznala na Vianoce, keď mal Q. tri roky. Zomrelý F. K. sa jej predstavil ako otec maloletého Q.. K maloletému Q. sa správal ako otec k synovi a pekne sa správal aj k navrhovateľke. Druhýkrát ho stretla, keď mal Q. štyri roky a on mu vtedy organizoval grilovačku. Viackrát už F. K. nestretla. Potvrdila, že na predložených fotografiách je zomrelý F. K., navrhovateľka a maloletý Q..

15. Svedok U. L. uviedol, že navrhovateľka je ich kamarátka a maloletý Q. krstňa. Ďalej svedok uviedol, že navrhovateľka a zomrelý F. K. boli partneri. Na tretie narodeniny maloletého Q., keď tam prišli, tam bol aj F.. Navrhovateľka ich zoznámila a označila ho ako otca maloletého dieťaťa. To, že je otcom maloletého navrhovateľka uviedla aj pred ním. F. K. nič nevyvrátil, že by nebol otcom maloletého Q.. Druhý raz F. K. stretol na štvrté narodeniny maloletého Q. na grilovačke. Navrhovateľka, F. K. a maloletý sa ku sebe správali ako rodina. Ako maloletý zomrelého oslovoval, nevie, ale maloletý za ním stále chodil, sedel mu na kolenách. V čase, keď bola navrhovateľka tehotná, sa nestretávali. Svedok potvrdil, že na navrhovateľkou predložených fotografiách sa nachádza zomrelý F. K., maloletý Q. a navrhovateľka.

16. Vypočuté T. U. J. L.. L. L. zhodne uviedli, že mali iba dvoch bratov. Starší bol F. a mladší je T..

17. Súdny znalec R.. I.. D. Ž., U.. vo svojej výpovedi uviedol, že najbežnejší spôsob, kedy sa jedná o otcovskú líniu a nie je možné získať materiál otca, je úplne bežným postupom znalca, že vyľadá iný materiál mužských príbuzných buď v priamom alebo bočnom rade. V priamom rade je to hlavne materiál dedka T. K., ktorý by mohol dokázať priamosť línie od nebohého F. K. až po dieťa Q. W. a pokiaľ by táto línia bola spojená a genetický materiál by prechádzal od dedka až po vnuka, tak by sa dalo predpokladať, že tento vnuk je aj priamym potomkom svojho otca. V takýchto prípadoch, kedy biologický materiál otca nie je možné získať, je úplne bežné použiť materiál buď príbuzných v priamom rade alebo v bočnom rade. Nejedná sa o nepriamu metódu, ide iba o zadefinovanie rodokmeňovej pozície. Je to úplne bežný postup. V rámci toho sa môže zdať, že aj brat zosnulého by teoreticky mohol byť potvrdený za otca, ale toto v rámci dokazovania sa nesleduje, sleduje sa iba spojitosť línie, pretože vylúčenie brata z otcovstva je veľmi jednoduché, pretože jeho biologický materiál je dostupný, takže ide iba o potvrdenie priameho postupu génov. Jedná sa špeciálne o chromozóm Y, ktorý sa dedí iba z otca na syna a ten istý chromozóm musia mať aj bratia pána Q. W., pretože ho získali od svojho otca a tento sa dedí v celistvosti a prenáša sa ďalej. Takéto prípady sú pomerne komplikované, pretože pokiaľ neexistuje vzorka biologického otca, tak sa dá otcovstvo dokázať iba vylučovacou metódou, to znamená, že pokiaľ T. K. mal potomkov mužského pohlavia, tak sa dá vylučovacou metódou zistiť, ktorý z nich bol otcom tohto dieťaťa. Najjednoduchšie a najlacnejšie je najskôr zistiť, či menovaný Q. W. je súčasťou línie. V danom prípade, aby vedel zodovedať aj ďalšie budúce otázky, ktoré by mohli vyvstať, ako znalec by si vyžiadal biologický materiál brata domnelého otca, biologický materiál dieťaťa, to znamená U. K. a biologický materiál Q. W.. Ak by mal tieto tri biologické materiály, vedel by formulovať pomerne zrozumiteľné závery, pretože by dokázal určiť líniu, dokázal by určiť, či jeho potomkovia sú v tej istej línii. Nepotreboval by biologický materiál T. K., ale museli by vychádzať z predpokladu, že obe deti T. K. sú jeho biologické deti. Postačuje biologický materiál od jedného zo synov F. K., nakoľko museli zdediť, keďže sú mužského pohlavia, jeho chromozóm Y obaja, ak sú obaja jeho biologickí potomkovia. Aj v takomto zložitom prípade, pričom zložitosť tohto prípadu sa vytvára pochybnosťami, pretože pokiaľ znalci je jasne zadefinovaný počet potomkov, nespochybujú sa jednotlivé línie, tak je to veľmi jednoduché, pretože sa vychádza z pevných základov, dá sa otcovstvo určiť s rozumnou mierou pravdepodobnosti. Táto miera pravdepodobnosti sa dá zvýšiť počtom genetických markerov, ktoré sa používajú, to znamená, že sú dve možnosti, jedna je 100%, a to vylúčenie dieťaťa z línie a pokiaľ dieťa zaradí do línie, tak mieru pravdepodobnosti nižšiu ako 99,999% nebude považovať za dostačujúcu a

bude testovať dovtedy, kým sa dostane nad ňu, aby bol presvedčený o tom, že tento potomok je z danej línie.

18. Podľa záverov znaleckého posudku číslo 29/2017 súdneho znalca R. I. D. Ž., U. na základe analýzy DNA na chromozóme Y a vychádzajúc z predpokladu, že zomrelý F. K., M. X. X. XXXX má rovnakého biologického otca ako L. T. K., M. X. X. XXXX súdny znalec konštatoval, že maloletý Q. W., M. XX. X. XXXX patrí do identickej paternálnej (otcovskej) línie ako zomrelý F. K., M. X. X. XXXX. Miera spoľahlivosti vykonanej analýzy je viac ako 99,999%. Na základe analýzy DNA na chromozóme Y a vychádzajúc z predpokladu, že zomrelý F. K., M. X. X. XXXX má rovnakého biologického otca ako L. T. K., M. X. X. XXXX a zároveň L. T. K. nie je biologickým otcom Q. W. súdny znalec uviedol, že môže konštatovať, že otcovstvo zosnulého F. K., M. X. X. XXXX k maloletému Q. W., M. XX. X. XXXX je prakticky potvrdené. Miera spoľahlivosti vykonanej analýzy je viac ako 99,999%.

19. Podľa rodného listu zapísaného v knihe narodení matričného úradu Č. vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXX sa maloletý Q. W. narodil dňa XX. X. XXXX z matky T. W., M. XX. X. XXXX. Otec v rodnom liste uvedený nie je.

20. Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

Podľa § 53 CMP v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

21. Každé dieťa má právo na určenie, kto sú jeho rodičia - matka a otec. Toto právo mu priznáva čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

22. Rodným listom maloletého dieťaťa zapísaným v knihe narodení matričného úradu v Č. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX a pod poradovým číslom XXX mal súd preukázané, že otcovstvo k maloletému dieťaťu doposiaľ nebolo určené súhlasným vyhlásením rodičov na základe domniek stanovených Zákonom o rodine. Navrhovateľke, ktorá je v rodnom liste maloletého dieťaťa zapísaná ako jeho matka, preto v súlade s vyššie citovaným § 94 ods. 1 Zákona o rodine svedčí aktívna legitimácia na podanie návrhu na určenie otcovstva k maloletému dieťaťu. Navrhovateľka počas celého konania zotrvala na tom, že otcom maloletého Q. W., M. XX. X. XXXX je tohto času už zomrelý F. K., M. X. X. XXXX a zomrelý dňa XX. X. XXXX, s ktorým ako jediným mužom v čase rozhodnom pre splodenie maloletého dieťaťa udržiavala intímny vzťah. Na preukázanie týchto svojich tvrdení v konaní predložila sms správy, ako aj fotografie, vo vzťahu ku ktorým vypočutí svedkovia zhodne potvrdili, že na týchto fotografiách sa nachádza tohto času už zomrelý F. K., M. X. X. XXXX a zomrelý dňa XX. X. XXXX. Zároveň v konaní vypočutí svedkovia G. L. B., D. A., T. W., C. W., T. J. C., J. L. J. U. L. potvrdili, že navrhovateľka a tohto času už zomrelý F. K. sa ku sebe správali ako partneri. G. B., J. L. J. U. L. uviedli, že im bol tohto času už zomrelý F. K. predstavený ako otec maloletého dieťaťa, voči čomu F. K. neprotestoval. Tiež svedok D. A. uviedol, že F. K. mu sám uviedol, že navrhovateľkin syn je aj jeho synom. Uvedené svedecké výpovede sú v zhode aj s v konaní vykonaným znaleckým dokazovaním. Súd preto nemal dôvod týmto výpovediam neveriť. Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku číslo 29/2017 súdneho znalca R. I. D. Ž., U., súdneho znalca z odboru genetika, odvetvie analýza DNA na základe analýzy DNA na chromozóme Y a vychádzajúc z predpokladu, že zomrelý F. K.B., M. X. X. XXXX má rovnakého biologického otca ako L. T. K., M. X. X. XXXX, maloletý Q. W., M. XX. X. XXXX patrí do identickej paternálnej (otcovskej) línie ako zomrelý F. K., M. X. X. XXXX. Miera spoľahlivosti vykonanej analýzy je viac ako 99,999%, ako aj záver, že na základe analýzy DNA na chromozóme Y a vychádzajúc z predpokladu, že zomrelý F. K., M. X. X. XXXX má rovnakého biologického otca ako L. T. K., M. X. X. XXXX a zároveň L. T. K. nie je biologickým otcom maloletého Q. W., je otcovstvo zosnulého F. K., M. X. X. XXXX k maloletému Q. W., M. XX. X. XXXX prakticky potvrdené. Miera spoľahlivosti vykonanej analýzy je viac ako 99,999%. Zároveň z výpovedí sestier tohto času už zomrelého F. K. L. L. J. T. U. Ň. vyplynulo, že mali iba dvoch bratov, a to tohto času už zomrelého F. K.B., S. R. XX.

X. XXXX J. L.. T. K.. Vzhľadom k uvedeným vyjadreniam L.. L. L. J. T. U. o tom, že mali iba dvoch bratov, z ktorého predpokladu vychádzal aj znalecký posudok číslo 29/2017, ako aj vzhľadom k tomu, že závery znaleckého posudku číslo 29/2017 v konaní neboli žiadnym z účastníkov spochybnené, súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z uvedených záverov znaleckého posudku číslo 29/2017 v spojení so svedeckými výpoveďami vyššie uvedených svedkov, ktorí zhodne potvrdili vzťah navrhovateľky a tohto času už zomrelého F. K., a preto v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami určil, že tohto času už zomrelý F. K., D.. K., M.. X. X. XXXX a zomrelý dňa XX. X. XXXX je otcom maloletého Q. W., M.. XX. X. XXXX z matky T. W., D.. W., M.. XX. X. XXXX.

23. Vo výroku o trovách konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko s prihliadnutím k okolnostiam daného súdneho konania dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené podmienky, za ktorých by bolo možné spravodlivo od L. A. požadovať náhradu trov konania. L. A. v konaní nevystupovalo samo za seba, ale v konaní vystupovalo ako súdom na základe uznesenia, č. k. 4P 117/2012-22 zo dňa 18. 4. 2013 ustanovený opatrovník zomrelého F. K., S. R. XX. X. XXXX, ktorého povinnosťou bolo náležite hájiť záujmy zomrelého F. K., čo i L. A. činilo. Nie je preto možné od L. A. ako opatrovníka zomrelého požadovať náhradu trov konania. Preto súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.